

Filippenzen 3:10-11

“Opdat ik Hem kenne, en de kracht van Zijn opstanding, en de gemeenschap van Zijn lijden, Zijn dood gelijkvormig wordende, of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.”

1 kennis van Zijn rechtvaardigheid

2 kracht van Zijn opstanding

3 gemeenschap van Zijn lijden

4 gerichtheid van Zijn volgelingen

Gemeente,

Het gaat over het christenleven. Waar lijkt dat op? Nou, zegt Paulus, op een hardloper. En dan moet je niet denken aan een trimmer of jogger, maar een echte wedstrijd. Waarbij een atleet met alle macht probeert zo snel mogelijk de eindstreep te bereiken. Daarmee vergelijkt Filippenzen 3 het christenleven. Nu moeten wij bij een vergelijking altijd goed opletten waar het punt van vergelijk in zit. Want elke vergelijking gaat ook weer mank. Zo is het bij deze vergelijking belangrijk te zien dat het punt van vergelijking niet zit in de onzekerheid. Want bij zo'n hardloperwedstrijd kan er maar één winnen. En je weet nooit of jij dat zijn zal. Dat weet je pas achteraf. Maar totdat je als eerste over de streep bent gegaan, weet je nooit hoe het nog kan gaan. Dat is het niet bij het christenleven. Dat heeft juist wel zekerheid. En allen die lopen zullen de eindstreep halen. En dat mag je van tevoren al weten en vertrouwen. Want God, Die een goed werk begint, Die voleindigt dat ook. Altijd. Zeker weten.

Maar het punt van vergelijking zit hem in wat anders: nl in de inspanning. In de totale concentratie. In het alles op alles zetten. In het verlangen om zo snel mogelijk aan te komen. Dat is het punt van vergelijk. Inspanning en verlangen totdat je er bent. Eerder kun je niet ophouden. Pas als je er bent, aangekomen bent, is het voorbij. Maar tot die tijd, uiterste inspanning.

1 kennis

Het christenleven bevindt zich dus tussen start en finish, begin en aankomst. En waar ligt dat begin? Wanneer begint het christenleven? De vorige verzen zijn er duidelijk in. In de ontmoeting met Christus. In het zien van de uitnemendheid van de kennis van Christus. Hij is de parel van grote waarde. Zijn leven en sterven is zo vlekkeloos. Zijn gehoorzaamheid aan God. Zijn rechtvaardigheid. Hij was altijd

gehoorzaam aan God van binnen uit. Uit pure liefde. Liefde tot Zijn Vader en tot Zijn wil dreef Hem voort, vervulde Hem altijd. En die gehoorzaamheid aan Zijn Vader was Hem alles waard. Zelfs de dood, zelfs het kruis, zelfs de nederdaling ter hel. Maar liever dat lijden en ondergaan dan ongehoorzaam zijn aan Zijn God. Jezus: de parel van gehoorzaamheid aan God. En in dat licht, in dat licht, verbleekte alles wat Paulus zelf had gedaan. Zijn afkomst, Zijn besnijdenis, Zijn ijver, zijn ernst voor de godsdienst. Het waren maar knikkers. Van binnen zo onrein en vuil. Zo zonder liefde. Zo doortrokken van geldingsdrang, van eerezucht. Paulus dacht heel wat te hebben, maar het verloor zijn waarde. Een mens kan wat hebben aan bezit. Op allerlei gebied. Op materieel gebied. Maar het is als een knikker: er komen barsten in en ze vallen een keer stuk. Een mens kan wat hebben op godsdienstig gebied. Maar in het licht van de parel van Christus. Van Zijn rechtvaardigheid in liefde en gehoorzaamheid. Dan is het van binnen zo verdorven en vervuild. Het zijn knikkers, zonder waarde, onrein, onzuiver, en de barsten zitten erin. Pas las ik een verhaal van een dominee die een visioen kreeg. Een engel kwam zijn studeerkamer binnen en vroeg: wat hebt u aan ijver? Nou, dacht de predikant dat zit wel goed: hier is mijn ijver en hij gaf de engel een heel pakket. 100 procent, zei de engel. Nou, dat is heel wat dacht de dominee. Toen ging de engel ontleden en schiften: persoonlijke geldingsdrang: 24%, eerezucht 19%, ijver voor eigen kerk 15%, trotsheid op gaven en talenten 14%, heerszucht 13%, gewoonte zonder meer 10%, liefde tot God 3%, liefde voor verloren zielen 2%. Als uw ijver ontleed wordt, zou het dan beter zijn? Laat staan als je niet eens ijverig bent. Daarmee kan ik niet voor God bestaan. Alles schade en drek. Om de uitnemendheid van de kennis van Christus. De parel van 100% liefde tot Zijn Vader en tot verloren zielen. Zonder iets anders erin of erdoorheen. Laten we ruilen, zegt Jezus: geef mij al je knikkers, geef ze mee en Ik geef je de parel van Mijn rechtvaardigheid. O dwaas, die zijn eigen knikkers vasthoudt. Je bezit in aards opzicht, je bezit in godsdienstig opzicht. Niet prijs wil geven voor de parel van Christus.

Zegt u zeg jij het Paulus na: toen heb ik alles schade en drek geacht om de uitnemendheid en kennis van Christus Jezus. En ik wil gevonden worden in Hem, niet hebbende mijn rechtvaardigheid die naar de wet is, op zijn best van buiten netjes, maar van binnen voos, maar de rechtvaardigheid die door het geloof van Christus is. Dat is het verschil tussen leven en dood.

Dan ben je er. Ja, aan het begin. Want dan mag je weten: Hij voor mij. Maar daar blijft het niet bij: dan is het ook: Hij in mij. Net als wanneer iemand een huis koopt, dat is één ding. Maar dan ga je daarna

dat huis wel inrichten naar je eigen voorkeur. Wiens leven door Jezus is gekocht, dienst leven wordt ook door Hem bewoon en ingericht naar Zijn voorkeur. Dan is er die zekerheid: ik ben van Hem en blijf van Hem. Maar dan is er ook die vernieuwing dat Christus zorgt dat je gaat verlangen naar heiligheid en volmaaktheid.

2 kracht

Hoor maar: opdat ik Hem kenne, en, dat is hier in de kracht van Zijn opstanding. Dat het Pasen is geweest. Dat Hij uit de dood is opgestaan. En dan altijd goed zien dat de dood nauw verbonden is met de zonde en de duivel. De dood is er vanwege de zonde. En de dood is een dienstknecht die wordt beheerd door de duivel. Alles naar Gods beschikking, maar wel door satan uitgevoerd. De dood is een wapen, in handen van de zonde, en bewaakt door de duivel. Wie dat wapen kapotslaat die moet ook de eigenaar overwonnen hebben en de bewaker uitgeschakeld hebben. Als Jezus de dood overwint, dan is Hij de eigenaar, de zonde te sterk geweest, en de bewaker, de duivel uitgeschakeld. Dat is de kracht van Zijn opstanding: kracht die de zonde en de duivel uitgeschakeld heeft. Sterker dan die twee.

Opdat ik Hem kenne in de kracht van Zijn opstanding. Die kracht die de zonde en de duivel uitschakelt. Ook in mijn leven. En daar is die kracht toe in staat! Die is als een electriciteitscentrale die miljoenen huishoudens van stroom voorziet. Als ze maar aangesloten zijn via bekabeling en bedrading op die centrale.

De kracht van Zijn opstanding, dat die doorbreekt in mijn leven. dat de zonden in mijn leven worden opgespoord. Zonden worden ontdekt. Zonden in mijn gedrag en leven. Zonden in mijn denken en bedoelen. Zonden in mijn levenshuis. Een hele zoektocht naar spinnewebben, vuil en stof van de zolder tot de kelder. Waar liggen ze, waar zijn ze? Ik zie ze zo graag over het hoofd, ik praat ze zo graag goed. Zonden. Teveel opgaan in mijn werk, overal over praten behalve over God en Zijn eer en werk, zondag veel te moe om wat goeds te lezen, mijn ouders verdriet doen, roken, te hard autorijden, op sexueel gebied, te veel geld uitgeven aan nutteloze dingen, praten over anderen. Heere, spoor ze op.

In de kracht van Zijn opstanding. Ze belijden. Niet goedpraten, niet verontschuldigen, maar belijden. De kracht van Zijn opstanding zorgt ervoor. En bestrijden. Ermee breken. Radicaal de beslissing nemen: ik wil het nooit meer! Daarom doe ik alles weg wat me er toe verleiden kan. De kracht van Zijn opstanding.

Opdat ik Hem kenne en de kracht van Zijn opstanding. Dat die centrale mijn leven van stroom voorziet. Zodat er steeds meer gaat

branden en licht gaat geven. Als dan de bedrading maar goed is. Een dunne rafelende draad geeft weinig kracht door. Soms wel, soms niet. Een dikke draad geeft constant veel stroom door. Als de verbinding met de centrale, met de Opgestane maar vurig en constant is. de gemeenschap, de omgang met Hem. Overdenkend, mediterend, smekend en begerend. Ga nooit regelrecht naar een zonde toe, ga eerst naar Christus en dan naar de zonde toe.

En dan de keerzijde: Hem ter ere leven. Jezus gaat het huis inrichten naar Zijn wil. Toewijding aan Hem. Mijn indeling van de week, mijn indeling van elke dag. Het gebruik van gaven en talenten, de besteding van mijn vrije tijd. De keuze van mijn beroep. Mijn inkomen en al mijn geld. Neem mijn leven laat het Heere toegewijd zijn aan Uw eer. Hoe kan ik er U mee dienen, zo veel mogelijk? Hoe kan ik mijn geld zo veel mogelijk voor Uw rijk besteden, mijn vrije tijd zo veel mogelijk benutten dat Uw Gemeente, Uw koninkrijk er wat aan heeft, hoe kan ik mijn gaven en talenten gebruiken in Uw dienst. Dat de kracht van Uw opstanding mijn zaterdagavond bepaalt, mijn zondag, mijn maandag t/m de zaterdag. Er zijn zoveel mogelijkheden: met een collectebus rondgaan, een taak in de gemeente op me nemen, een goed boek lezen, een oudere bezoeken die eenzaam is, iets geven aan de zending, folders rondbrengen voor evangelisatie. Ik hoef in mijn eentje niet alles, maar wel zoveel als mogelijk is en de Heere mij aanwijst.

Opdat ik Hem kenne en de kracht van Zijn opstanding. Daar zorgt Jezus voor. Hij voor mij is Hij in mij en dan komt dat verlangen! Kent u dit verlangen, ken jij dat? Hoe krijg ik zoveel mogelijk zonden weg. Hoe kan ik God zo veel mogelijk dienen? Anders is je geloof dood. Kun je wel zeggen dat je gelooft en dat Jezus voor je stierf, maar is het onwaar, leugen. Want je loopt niet in de loopbaan, maar je wandelt ergens buiten de baan. En Jezus zal zeggen: Ik ken u niet, gaat weg van Mij gij die de ongerechtigheid werkt.

3 gemeenschap

Christus zorgt nog ergens voor. Dat ik Hem kenne in de kracht van Zijn opstanding en in de gemeenschap van Zijn lijden. Dat verlangt Paulus. Dat klinkt wat vreemd. Bedoelt Paulus dat hij verlangt te lijden zelfs tot in de dood toe. Moet je daarnaar verlangen dan? Nee, dat staat er niet. Het gaat Paulus om de gemeenschap aan Christus' lijden.

En wat was Jezus' lijden voor een lijden? Dat was een lijden omdat Hij gehoorzaam was. Zijn gehoorzaamheid aan Zijn Vader maakte mensen woedend. Maakte het Sanhedrin haatdragend tegen Hem. Zelfs zo erg dat ze besloten om Hem te doden. Maar Jezus bleef gehoorzaam. Hij had het kunnen ontlopen, op zoveel momenten, als Hij even

on gehoorzaam was geweest, even niet van Zich had laten horen als Zoon van God. Maar dat deed Hij niet, Hij was gehoorzaam en daarom leed Hij.

En dat bedoelt Paulus wel. Die gehoorzaamheid aan God, aan de Vader. Ook al brengt die lijden met zich mee. Maar dan gehoorzaam zijn en blijven en zo lijden. Liever dat dan het lijden ontlopen door on gehoorzaam te zijn. Dus: gehoorzaamheid is mij liever dan welvaart. De wil van God doen is mij meer waard dan het goed hebben hier op aarde. Dat verlang ik. Dat ik Hem belijden zal, dat ik voor Hem uitkom, dat ik laat merken dat ik christen ben. Dat niets mij van de gehoorzaamheid aan God en de volgzaamheid van Jezus af kan brengen. Niets wat mensen me erom kunnen doen. Al kost het vrienden, geld, orders, werk, gemak, aanzien, boze blikken, vragende ogen, spottende gedachten: gehoorzaam aan God.

Dat geeft gemeenschap met het lijden van Christus. Want zo leed Christus ook. Dan is Hij zo dichtbij je. En dan trekt Hij je zo dicht bij Zich. Dan ervaar je zo Zijn nabijheid. Duizend keer liever gehoorzaam lijden met Christus, dan on gehoorzaam het goed hebben zonder Christus. Die wil van God, daar gaat het me om. Ergens staat dat ik liever van alle mensen afzie dan dat ik in het allerminste tegen Zij wil zou doen. Wat is God wil? Niet, wat wil ik, maar wat wil God voor mij? Dat wil ik weten, eerder durf ik niets te doen. Dat niet mijn leven Gods wil bepaalt, maar Gods wil mij leven bepaalt.

Ja, zelfs Zijn dood gelijkvormig wordende: zo gehoorzaam was Jezus: tot in de dood, ja de dood aan het kruis. De dreiging van de dood liet Hem niet zwijgen en verloochenen. Zo gehoorzaam, liever sterven in gehoorzaamheid dan leven in on gehoorzaamheid. Zijn wil is mij liever dan mijn leven.

Je leert Jezus wel hoe langer hoe meer mishagen. Omdat je zo bang bent, je zo schaamt, zo geneigd bent te zwijgen, maar de makkelijkste weg te kiezen. Niets voor Hem over te hebben. Als je dan ziet wat Hij voor jou overhad. Voor zo'n vijand en misdadiger.... Zijn leven tot in de hel. En wat ik dan niet overheb voor zo'n Heiland en Bruidegom? Nog geen glimlach, nog geen lelijke blik, dan schaam ik me. Mishaag ik me. Onnutte dienstknecht die ik ben. En vlucht ik tot Jezus en smee Hem: gena o God gena. Vergeef, geef kracht. Sterk mij, leer mij. Hij wordt me steeds onmisbaarder en steeds meer heb ik Hem nodig.

Opdat ik Hem kenne en de gemeenschap van Zijn lijden. Daar zorgt Jezus voor. Hij voor mij is Hij in mij en dan komt dat verlangen! Kent u dit verlangen, ken jij dat? Hoe ben ik gehoorzaam? Altijd en

overall, wat het ook kost. Anders is je geloof dood. Kun je wel zeggen dat je gelooft en dat Jezus voor je stierf, maar is het onwaar, leugen. Want je loopt niet in de loopbaan, maar je wandelt ergens buiten de baan. En Jezus zal zeggen: Ik ken u niet, gaat weg van Mij, want die de ongerechtigheid werkt.

4 gerichtheid

Of ik ook enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden. Of ik ook enigszins. We zagen al: het geeft geen onzekerheid aan. Want de Heere voleindigt het goede werk dat Hij begint. Bij allemaal. Van God uit is het zo zeker dat alle lopers de eindstreep halen en aankomen. Daar staat Christus garant voor. Wie Hij grijpt, gegrepen heeft, laat Hij nooit meer los. Wie Hij kocht, doet Hij nooit meer van de hand. Voor wie Hij stierf, die haalt Hij ook bij Zich in eeuwigheid.

Maar of ik ook enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden dat geeft aan dat het van onze kant een zaak van inspanning is. Want we hebben er onszelf niet in mee. Ons vlees wil dat allemaal niet. Ons vlees is aan de zonde gehecht en trekt ernaar toe. Ons vlees wil zichzelf blijven en voor zichzelf leven en niets opgeven. Ons vlees wil zelf genieten ipv leven voor God. Ons vlees wil niks opgeven of overhebben voor God, maar zichzelf het makkelijk maken. En het is net als elastiek. Hoe verder je het uitrekt hoe sterker de tegenkrachten worden die het weer in elkaar wil laten trekken.

Daarom is het christenleven een hardloopwedstrijd. Kijk ze eens lopen: met alle kracht spannen ze zich in. Een christen ook. Met ingespannen krachten. Om te bidden. God te zoeken. Tegen het kwaad te bidden. Op vaste tijden. Zeker drie keer per dag als Daniel. 's Morgens voor je de deur uitgaat, 's avonds voor het slapen gaan en minstens één keer tussendoor. Ingespannen bidden: vurig, smekend, roepend, intens, geconcentreerd. Dat kost inspanning. En als verzoeking dreigt: bidden, smeken, roepen.

Om Bijbel te lezen en preken te luisteren. Aandachtig. Geconcentreerd. Niet afdwalen. Met ingespannen krachten. Je hebt er echt een uitgerust lichaam en geest voor nodig. Alle aandacht voor het Woord en je Bijbel. Ingespannen niets willen missen, alles willen volgen.

Kijk eens naar de hardloper. Hij richt zich maar op één ding. Hij kijkt niet op of om. Hij houdt zich nergens anders mee bezig. En ik weet wel waarom: dat kost snelheid, dat vertraagt het lopen. Daarom. Die momenten van je gebed, Bijbel lezen en preekluisteren hou je je nergens anders mee bezig. Ooit een hardloper met een smartphone in zijn handen gezien ondertussen? Preekluisteren neemt je helemaal in beslag: geen afleiding meenemen of gebruiken. Als je leest en bidt thuis:

niet af laten leiden. Dat kost aandacht en haalt de vaart eruit. Ja, en dan geldt dat heel je leven. Alles wat je doet, wat je roeping kan zijn, mag de inspanning voor de geestelijke dingen niet afbreken. Welke hardloper heeft u een rugzak met snoep op zijn rug? Dat is gewicht en dat kost snelheid. Allerlei leuke dingen, mag wel, maar als het je gebed en Bijbellezen aantast. Kijk er eens naar: hoe verhoudt het zich tot elkaar? De tijd voor mijn hobby en mijn tijd voor God. Ben ik soms uren en uren bezig die ik veel beter in zou kunnen vullen? En als ik dan wil gaan bidden en Bijbel lezen heb ik er geen zin in, dwarrelen mijn gedachten alle kanten weer op. Welke invloed heeft mijn vrije tijd, heeft de manier waarop ik met mijn werk omga op mijn geestelijk leven? Vertraagt het mijn honger naar God en de Bijbel. Dan moet het anders, dan moet misschien wel weg.

Kijk eens naar die hardloper. Hij wil vooruit komen, verder komen, zo snel mogelijk. Hij is, kun je ook zeggen, niet tevreden. Hij wil veler, sneller, harder. Een christen wil heiliger. Meer zonden opsporen en bestrijden, meer je leven hem wijden en zuiverder, vrijmoedige getuigen en voor Hem uitkomen, meer, heiliger, krachtiger, vuriger. Kijk eens naar die hardloper. Wat doet hij nooit? Stil staan en even omkijken. Eens kijken hoever ik voor lig. Een schatten hoeveel ik al gehad heb en hoever ik nog moet, nou, ik ben al wel over de helft denk ik. Dat kost tijd, dat kost snelheid. Een christen kijkt niet achterom: och ik lig best ver voor op die en die. Er zijn er in de gemeente die liggen echt achter bij mij wat ijver en inbreng betreft en er zijn er van mijn leeftijd, nou die doen het veel en veel gekker op zaterdagavond dan ik. Zelfgenoegzaamheid, tevredenheid, dat kost vaart. Haalt het verlangen eruit, brengt tot stilstand. Nee, hardloper verlangt. Wil verderkomen. Een christen verlangt, wil heiliger worden, meer en meer de Heere toegewijd zijn.

Hoe is dat in ons leven? Pas of langer geleden belijdenis gedaan. Hoe hard loopt u? Of is er traagheid, loomheid gekomen. Toegeven aan biddeloosheid en lauwheid. Zelfgenoegzaamheid en gelatenheid. Tijd verdoen met zoveel andere dingen. Hoe ingespannen loopt u nog? Stilstand van tevredenheid, een rugzak op je schouder met van alles en nog wat, blokken aan je been van zondige gewoontes.

Is geen tijd om op te schrikken? Om tot ontwaken te komen? Om schuld te belijden over onze lauwheid en gemakzucht? Dingen af te leggen, weg te doen, weer te strijden en te bidden. Wie blijft slapen die komt er niet. Die haalt de eindstreep niet. Die valt in de woestijn als het volk Israel. Strijdt de goede strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven. Op weg naar de eindstreep. Op weg naar de volmaaktheid. Daar zullen wij Christus zien zoals Hij is. De parel van grote waarde zien van oog tot oog. Zijn heerlijkheid, volmaaktheid, liefde, gehoorzaamheid en

offer. Daar zullen wij Hem gelijk zijn. Hem gelijk zijn. In liefde, in gehoorzaamheid, in heerlijkheid en verheerlijking, in volmaaktheid. Waard om voor te strijden. Niet dat ik dat al gegrepen heb, maar ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus jezus ook gegrepen ben.

Amen